

Jag blev uppringd av en yngre jägare som berättade att han har ett delvis ätet rådjur i bilen. Under gårdagskvällen skottskadades en liten råbock och kunde inte återfinnas innan mörkningen. I dag på morgonen återupptogs eftersöket och rådjuret hittades till stora delar uppätet. Resterna låg på isen av ett litet kärr, tät granskog på ena sidan al, björk på andra sidan. Återstod huvud, ryggrad med ena filén och ena frambenet.

Mycket hårtussar och blod över ca 5 ggr 5 m stor yta. Det hade snöat någon cm över alltihop. Med tanke på att så mycket kött saknades trodde man att det kanske rörde sig om ett större rovdjur. När jag flår upp de delar av rådjuret som återstod, visade det sig att det var många bitt mot hals och huvud som gjorts med smala vassa tänder och ca. 18-20 mm mellan hörntänderna. Det var skarpa blödningar på skinnet och söndertrasade muskler i hals och nacke efter slitande och skakande käkar. På det sätt som är utmärkande för räv och hunddräpta rådjur och får. Det är vanligt att just rävar styckar upp och bär bort och gömmer delar av större byten som exempelvis rådjur.

Vi besöker platsen där dråpet skett och hittar helt färskt rävspår som snurrat runt kärret och de närmsta omgivningarna. Framtass 5 ggr 5 cm + klor och baktass 5 ggr 4,5 cm. En hanräv har urinerat på en liten stubbe intill där rådjuret legat.

Många yngre jägare i södra Sverige känner dåligt till rävens kapacitet. Rävskabben slog här näst intill ut rävstammen totalt under hela 90-talet och många har ingen eller liten erfarenhet av räv och rävjakt.

Le Carlsson

Framtass och baktass av lite större räva, spåret endast några timmar gammalt. Ämneboda Svängsta

Inte mycket kvar av den lilla råbocken. Ämneboda Svängsta.

Många bett mot hals och nacke, vassa smala tänder, 18-20 mm mellan hörntänderna och sönderslitna halsmuskler. Ämneboda Svängsta.